

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTIOR

Abonamentul

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
Pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Pastorală	I. P. S. Patriarh	7. Cronica Externă	V. Duđu
2. Cuvântarea la Senat a I. P. S. Patriarh		8. Parohii vacante	***
3. Psalmul 66 și 69	Vasile Militaru	9. Mișcarea în cler	***
4. Meditațiuni biblice	Pr. Mih. Stănescu	10. Cărți noi	***
5. Activitatea cercurilor pastorale	***	11. Daruri, Mulțumiri	***
6. Cronica Internă	***		

PASTORALA¹⁾

Miron,

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Eparhiei Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al României.
Cetitorilor și celor ce va asculta această scrisoare pastorală, har și pace dela Cel-de-Sus, iară dela Noi doriri de bine și sănătate.

„Căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăoga vouă“.

(Matei VI 33).

Jubiții Mei fii sufletești,

Lumina învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos din nou se revarsă peste câmpul vieții sufletești al creștinătății doritoare de adevăr, de liniște și mângâiere, de pace, și de iubire. Ea în adevăr mângâie, înalță și întărește inimile; luminează cugetele și descoperă în toată măreția ei voința sfântă a lui Dumnezeu, de a ajuta pe om împotriva puterilor rele ce bântuiesc și turbură vieța omenească.

În lumina strălucitoare a învierii, Mântuitorul ni se înfățișază ca adevăratul

Impărat, încununat de laurii celei mai mari biruințe: biruință nu numai împotriva oamenilor răi și necredincioși, cari răstignindu-L socotiau pecetluită pentru totdeauna lucrarea, învățătura și puterea Lui; ci o biruință împotriva Satanei, împotriva păcatului și a morții.

Stăpânirea Satanei, așezată pe temelia păcatului și a morții, se risipește acum; zgduită înfricoșător ea se năruie, făcând loc stăpânirii lui Dumnezeu, întemeiate pe sfințenie și viața veșnică.

Intr'adevăr Mântuitorul Hristos este împăratul nostru dumnezeesc, al tuturor celor ce cred în El și împlinesc poruncile Lui. „Impărăția Lui nu va avea sfârșit“ (Luca I 33); și fericiți sunt cei ce râvnesc din inimă să capete vrednicia de a fi cetățeni ai acestei împărății. Acesta este adevărul

1. Se va citi în fiecare biserică în ziua I-a sau a II-a de Paști.

luminos și puternic, pe care ni-l vestește *Învierea Domnului*; și asupra lui se cuvine să stăruim cu gândul și cu inima în această slăvită și mare zi de praznic creștinesc.

Iubiți fii duhovnicești!

Toată lucrarea Domnului și Mântuitorului nostru *Iisus Hristos* în timpul celor trei ani și jumătate de viață publică pe pământ, n'a avut altă ținută, decât statornicirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Primul cuvânt, cu care își începe Mântuitorul predica publică este acesta: „*Pocățiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor*“ (Mat. IV 17).

Pildele evangheliei — cari formează cea mai frumoasă și mai neîntrecută formă de învățătură — toate sunt spuse de Mântuitorul cu același scop: de-a lămuri pe înțelesul tuturor taina împărăției cerurilor.

Când Pilat a întrebat pe Domnul „*Tu ești Împăratul?*“ El a răspuns:

„*Tu zici*“, adică, *Așa este!*

În sfârșit prin *învierea din mormânt* Mântuitorul *Hristos* pune temelia nezugduită a acestei noi împărății, în care omenirea avea să-și găsească desăvârșita împlinire a tuturor năzuințelor ei celor mai adânci. Iar în ziua pogorării Sfântului-Duh *Iisus Hristos*, potrivit făgăduinții date, înzestrează și împodobește această nouă stare de viațuire a omenirii — concretizată sub numele de *Biserică* — cu toate darurile și puterile duhovnicești.

Iubiții mei fii sufletești. Când zicem „*împărăția cerurilor*“, înțelegem stăpânirea lui Dumnezeu în lume așa fel, ca tot cuvântul și toată fapta oricărui om să oglindească voința și poruncile lui.

Nimeni nu poate zice, că nu cunoaște voința și poruncile lui Dumnezeu, pentru că pe acestea ni le-a descoperit Mântuitorul, le găsim în sfânta evanghelie și le avem în sfânta tradițiune, iar biserica le propovăduiește în fiecare zi, în auzul tuturor, neschimbate și la fel pentru toată lumea. Cele șapte taine sfințitoare: botezul, mirungerea, pocăința, împărtășania, cununia, maslul și preoția, sunt șapte puteri neclintite, cari cimentuesc și susțin împărăția lui

Dumnezeu în fiecare suflet omenesc și în omenirea întregă. Iar, cu un singur cuvânt, care este semnul văzut de toți și hotărîtor pentru existența împărăției lui Dumnezeu între noi, ea este iubire: „*Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău, și să iubești pe aproapele tău ca pre tine însuși*“ (Mateiu XXII 37—39).

Aceste cuvinte dumnezeiești, această dezvoltare este scrisă pe steagul, sub care se înrolează și sub care promite a sta, a lucra și a lupta cu toate pornirile potrivnice iubirii creștine și faptelor ei tot cetățeanul, intrat prin sfântul botez în sânul acestei „*împărății*“ duhovnicești.

Din acestea înțelegem deci, că împărăția lui Dumnezeu însemnează o stare sufletească, care stă mai pre sus de orice, stăpânește și conduce tot ce e în legătură cu omul și viața lui întregă, spre ținta, pe care a pus-o Dumnezeu.

În împărăția lui Dumnezeu, sufletul este acela care are primul și ultimul cuvânt; adică el poruncește și hotărăște despre tot ce privește pe om și viața lui.

În aceasta stă toată țaria omului, toată vrednicia și măreția vieții lui. Aici găsim totdeauna cheia eroismului adevărat și a biruințelor, cari rămân veșnic strălucitoare.

Pe când toate celelalte pot pieri, pentru că sunt trecătoare, sufletul nu pierde niciodată. Lupta lui poate fi grea de multe ori dar sfârșitul ei este totdeauna biruință, lumină, înviere și stăpânire bine întărită.

Iubiții mei fii duhovnicești.

Aceste lucruri de mare preț ne învață sfânta înviere a Domnului, pe care o prăznuim astăzi. Viața obștii creștinești de astăzi are nevoie de învățăturile *Învierii*, cu atât mai mult cu cât nu e ochiu deschis, care să nu vadă că dela o vreme cată să se înscăuneze în viață principiile, cari sting puterile sufletului, nesocotesc năzuințele lui curate și ideale și dau frâu liber tuturor poftelor și apucăturilor josnice.

De aceea e o sfântă datorie pentru toți ceice 'și iubesc biserica și neamul să reflecteze cu seriozitate și bărbăție asupra chemărilor și îndemnurilor cerești, ce răsar

din lumina Sfintei învieri și să-și pună ca principiu neclintit de vieață cuvintele Mântuitorului: „Căutați mai întâiu Impărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăuga vouă“.

Ascultați deci cu toată luarea aminte toate povețele sfinte ale acestei împărății, pe cari cucernicii preoți și slujitorii bisericii vi le dau în zilele acestui praznic cu glas răspicat în formă de cetanii, și de cântări, căci ele sunt cu adânci înțelesuri, cu neîntrecută înțelepciune pentru viață, încât nici

cel mai iscusit vorbitor nu le-ar putea întrece și face mai cu farmec.

Drept mulțumită, adusă Sfintei Maice Bisericii, care—în purtarea ei de grijă pentru omenire — ni le dă, să ne rugăm de încheiere cu rugăciunea, ce se aude des cântată în biserică în aceste luminate zile: „Invierea Ta, Hristoase Mântuitorule, ingertii o laudă în ceruri, iar pre noi pe pământ ne învrednicește cu inimă curată să Te mărim“.

Cu binecuvântări patriarhicești, al vostru de bine-voitor și rugător către Dumnezeu,

MIRON, arhiepiscop—patriarh.

C U V Â N T A R E A

I. P. SF. PATRIARH MIRON, ȚINUTĂ LA SENAT ÎN 17 FEBRUARIE 1933.

D-l Romulus Georoceanu, vicepreședinte:
I. P. S. S. dr. Miron Cristea, Patriarhul României, are cuvântul:

I. P. S. S. dr. Miron Cristea, Patriarhul României: D-le președinte, d-lor senatori. Nu trebuie s'o spun eu; o simțim cu toții, că țara noastră este într'o situațiune economică din cele mai dificile, cum probabil n'a fost niciodată, sau cel puțin n'a fost în timpurile mai noi, de când există România ca regat. N'am fost nici în o astfel de stare — nu numai financiară, economică — ci și sufletească, care desigur ne umple pe toți de îngrijorare, chiar mai mult, decât cea economică.

Eu nu vreau de data asta să discut pe larg, dacă nu cumva și noi și conducătorii țării noastre dela război încoace au și ei multă vină, cel puțin pentru o parte, din precara situație economică și financiară de astăzi. Nu este timpul și locul de a lua acum în discuție amănunțită o asemenea chestiune; și — pe de altă parte, — nu numai noi, ci și în toate celelalte țări ale Europei, chiar și din celelalte continente, situația este dificilă și poate în unele locuri chiar și mai dificilă, ca la noi.

Eu constat numai un lucru: toți acei, care ne îngrijim de interesele publice ale țării și simțim, că nevoile ne-au ajuns la os, trebuie cu toată seriozitatea să examinăm situația și

să contribuim din toată dragostea noastră de patrioți, de fii buni ai acestei țări, la îmbunătățirea situațiunii economice și financiare a țării, la salvarea ei din calea spre prăpastie. (*Aplauze prelungite*).

Mă gândesc adeseori la situația d-lui ministru de finanțe; la atribuția lui de-a echilibra bugetul țării; și-l admir, că mai are răbdare și nervi să mai poată răspunde, măcar două-trei vorbe la mulțimea insistențelor, care i se pun din toate părțile, ca să nu reducă nimic, niciun ban, din ajutorul pe care statul din bugetul țării îl dă instituțiilor sale. Părerea tuturor trebuie să fie, ca și a mea, francă și patriotică în aceste zile grele. Astăzi situația economică este de așa, încât nu mai este vorba nici de mine, nici de tine, nici de cutare instituție, ori cât de necesară, ci este vorba să salvăm țara, (*Aplauze prelungite*), căci, — dacă nu salvăm țara, dacă nu preferăm înainte de toate interesul obștesc al țării — atunci mici sau mari, cu instituțiile care funcționează pe diferite tărîmuri ale activității publice, se pot prăpădi și ele împreună cu statul. Deci nainte de toate, *salus rei publicae*.

În calitatea mea de cap al Bisericii Creștine Ortodoxe, trebuie să mă intereseze în prima linie biserica. Deci aflu de necesar și de acuitate să spun și repet ceea ce am spus

de atâtea ori: Biserica — întru cât și ea are să existe, cu instituțiunile sale, cu faptele și cu organele sale din ajutorul statului — biserica aceasta se declară gata să aducă toate jertfele ce vor fi necesare și justificate (*aplauze prelungite*) pentru deplina echilibrare a bugetului de stat, căci aceasta este chestia, care trebuie să aibă preferință în zilele acestea. Deci jertfă la extrem. Biserica și cu organele sale va aduce jertfe astăzi; și — dacă nevoia va cere — va aduce cu aceeași abnegație patriotică orice jertfă și mâne.

Acesta este principiul, care ne călăuzește pe noi și trebuie să călăuzească pe toți cetățenii țării în zile grele.

Însă, tot în numele Bisericii mele ortodoxe țin să precizez anumite chestiuni nu într-atâta pentru proiectul de lege, care este pus la ordinea zilei, ci pentru cele ce se vor stabili în mod mai definitiv și pe timp mai îndelungat pe viitor. Proiectul acesta prevede simplamente, să aprobăm a se reduce plata tuturor funcționarilor pe trei luni. Însă, mâine, poimâine, se va echilibra bugetul, se va face un buget nou pe un an întreg și probabil pe un șir de ani, pentru viitor. De aceea țin, în numele Bisericii mele, să cer unele lucruri în această privință.

Biserica e gata să aducă jertfe; dar pretinde sus și tare, ca aceste jertfe să se *aplice egal pentru toți*. (*Aplauze puternice*).

Curbele ce se aplică la toți, să se aplice și bisericii și clerului, *evitându-se curbe speciale*, care apasă numai pe unii. Și cu regret trebuie să v'o spun, că adeseori dăm de factori importanți în conducerea acestei țări, cari — în tratativele pe care le au cu noi reprezentanții Bisericii ortodoxe, — arată un desinteres, altădată chiar o rea voință, pentru această instituție strămoșească a neamului nostru.

Se poate întâmpla, d-lor, ca Biserica noastră, ca toate instituțiile — vorba apostolului Pavel — fiind condusă de oameni — să aibă greșeli, să aibă lipsuri, să aibă multe lucruri de îndreptat. Unde nu există nimic de îndreptat? Însă un lucru nu este iertat să-l pierdeți din vedere: că această biserică, cu popii ei simpli, adeseori desconsiderați de mulți, cu cădelnițele sale modeste, cu bisericuțele sale de bârne, cu povețele sale pe cât de simple pe atât de divine, a crescut și a produs sufletul acestui neam — fără nici o exagerare. (*Aplauze*

puternice). Și astfel, când toată lumea „nu noi preoții și slujitorii interesați ai altarului”, ci economiști și filosofi de frunte, vin și constată că preocupățiunile tehnice, preocupățiunile economice, materialiste, n'au dat nicio mulțumire și nicio fericire, nici țărilor, nici indivizilor; când filosofi de reputație își înclină steagul rațiunii lor mărginite, care n'a fericit neamul omenesc, în fața misticismului religios și a evangheliceștilor poveți propovăduite de acești modești slujitori dela altarul Domnului, mai putem noi Români în aceste timpuri să nu recunoaștem, că rămâne la înălțimea sa Biserica cu învățătura ei divină, deasupra noastră a tuturor, ca o necesitate de spiritualizare a întregii mentalități a poporului nostru? Acceptăm această spiritualizare, avem viitor; n'o acceptăm, ne prăbușim în materialismul, care a înmormântat pe veci atâtea popoare, ca Fenicienii sau Babilonienii, etc., care au fost bogate, dar din ale căror avuții și bogății n'a rămas nimic. Au rămas însă în sufletul omenirii toate ideile mari, de exemplu: din tragediile mărețe ale lui Sofocle, multe idei nobile ale celor idealști, fiindcă sunt comori spirituale, pe care moliiile și rugina nu le pot roade și hoții nu le pot răpi.

Deci vă rog insistent, ca tocmai în vremurile acestea de materialism să ne întoarcem la spiritualizare și să nu bagatelizăm importanța Bisericii noastre și a cultului peste tot. O spun aceasta, pentru că văd, că tot mai există și la noi oameni cari cred, că Biserica este o haină de împrumut, pe care, fără nici o răspundere, o putem schimba cu alta, cu cea a curentelor mai moderne, pe care le cred și le consider trecătoare, în fața celor eterne ale legii lui Hristos.

* * *

Revenind la situația financiară, cer *același tratament egal pentru toți*. Fi-va silită țara noastră să continue a cere jertfe, încât să ajungă toți funcționarii la un minim tot mai redus pe lună, patriotismul nostru ne va îndemna să ne mulțumim, cu acest minim, Vom trăi cum vom putea. Aducem jertfa cu drag; dar cerem același tratament și la Biserică, ca la toate instituțiunile acestei țări. (*Aplauze aprobări*).

În a doua linie, rog înaltele noastre autorități, pe reprezentanții guvernului, ca să ție

cont de aceea, ca să trateze în *măsură egală și proporțională justă*, când este vorba de crufări bugetare, în raport *cu celelalte culte*, din această țară, cele 13—14 milioane de ortodoksi, de români curați, pe umerii, pe jertfele și pe oasele cărora zace viitorul întregirii acestui neam. — Cele 800.000 de suflete de morți ai războiului ultim, de sigur aproape în totalitate fiii Bisericii mele — nu vor dormi liniștiți în mormintele lor de jertfă mucenicască pentru neam, dacă vor ști, că Biserica lor a cărei cruce trebuie să zacă la căpătâiul lor de morți, este tratată mai mașter, decât celelalte culte și dacă nepoții și strănepoții lor, sunt considerați ca cetățeni de a II-a clasă față de fiii altor culte, chiar neromâni.

Nu trag concluzia unei favorizări, a unui privilegiu, deși trecutul acestei Biserici mi-ar da îndreptățirea, ci doar tratament egal cel puțin în ceea ce privește bugetul țării. Eu primesc, ca Mitropolit al Ungro-Vlahiei, sau mai bine zis ca Arhiepiscop al Bucureștilor, adică pentru eparhia mea, de vreo 2 milioane de suflete, plată din bugetul statului pentru trei referenți, adică trei colaboratori ai mei. Atunci pretind, ca statul la celelalte culte, care au și ele 2 milioane de suflete, să le dea în aceeași măsură plata, tot la trei referenți. Astăzi situațiunea este așa, că eu lucrez cu trei referenți, și alte culte, care au ca și mine două milioane de suflete în mai multe eparhii, au 52 referenți la 10 eparhii. Chiar dacă aș considera și cei câțiva colaboratori dela patriarhie, și atunci disproporțiunea e uimitoare. Unde-i dreptatea, unde-i echitatea? Unde-i justificarea pentru întrebunțarea banului dela contribuabili?

Deci, d-lor, tratamentul acesta inegal al Bisericii mele, eu nu-l mai pot admite.

Marea majoritate a celor ce plătesc impozite, sunt fii ai Bisericii mele și deci din aceste impozite ale lor Biserica mea trebuie să fie ajutorată cel puțin în mod egal.

Eu nu pot admite, d-le ministru de finanțe, ca Biserica mea, care are 13 milioane de suflete să aibă 72 de protopopi, plătiți din bugetul statului, pe când o altă biserică, care are de 13 ori mai puține suflete, să aibă, nu de 13 ori mai puțini protopopi, ci 82 de protopopi, plătiți din același buget al statului. Ce logică de guvernământ e asta?

D-l Ion Th. Florescu: Foarte grav.

I. P. S. S. dr. Miron Cristea Patriarhul României: Prin aceasta d-voastră, conducătorii țării, ne declarați pe noi în fața cultelor minoritare de oameni, de care nu aveți nicio trebuință, căci ne tratați, nu favorizându-ne ci punându-ne în urma tuturor.

Am cea mai mare stimă pentru colegii noștri minoritari; sunt în calitatea mea de cap al Bisericii ortodoxe totdeauna gata să susțin cu frățescă toleranță dreptele lor dorinți, dar dorințele acestea să fie în proporție egală cu dreptul Bisericii mele și cu marea majoritate a neamului nostru românesc, pe care o formează drept credincioșii ortodocși. (*Aplauze puternice*).

Mai țin să vă atrag luarea aminte la o chestiune foarte delicată.

* * *

Interesându-mă de întocmirea bugetului viitor, am aflat din părți competente, că între altele, în cadrele aceleiași instituții, adică a Bisericii, se intenționează că toți funcționarii dela centrul episcopioilor să fie scoși din buget și suma obicinuită să se adauge la plata preoților dela sate.

În chipul acesta episcopiile s'ar desființa, căci cele din Vechiul Regat abia de vreo 5 ani sunt recunoscute *persoane juridice* și deci abia au început a-și aduna ceva fonduri proprii, iar sumele cruțate depuse la bănci sunt periclitare de legea conversiunii, altele chiar pierdute.

Departate de mine gândul de a nu dori din toată inima, ca preoții mei dela sate să fie deopotrivă ajutorăți, fiindcă săracii, în marea lor majoritate, au o plătuță sub minimum de trei mii de lei, și au familii grele. Au dat și dau țării mulți fruntași vrednici. Deci voi dori totdeauna să se dea ceea ce se cuvine și preoților mei dela sate, ușurându-i de curbele în plus peste cele generale. Dar rog pe d-l ministru de finanțe, care știu că este un om cu logică și cu simțul dreptății, ca atunci, când va face bugetul definitiv, nu numai pe trei luni, să judece așa: Biserica neamului — fiind necesară țării pentru superioare interese de spiritualizare a sufletelor tuturor cetățenilor — trebuie ajutorată, așa încât toate *părțile constitutive și organele ei în funcție să fie tratate conform importanței ce o au în organismul bisericesc*; iar când e vorba de reduceri și cruțări iarăși toate organele Bisericii

deopotrivă să aducă jertfa cuvenită și proporțională, iar nu să se anihileze până la desființare centrele episcopoești, spre a se folosi crujările numai pentru unii din același organism, d. ex.: pentru preoți, ceea ce ușor se poate explica ca o pornire demagogică de a acapara clerul de jos, dela sate, pentru agen-turi electorale. Acestea sunt simptome, sunt lucruri, pe care d-l ministru sunt convins că nu le va admite. Ce armată ar fi aceea, al cărei stat major ar fi scos din buget? In cotro ar mai merge?

Dacă e vorba să se desființeze centrele episcopoești de conducere, ca să nu mai avem în jurul nostru pe nimeni de valoare, atunci cu aceeași logică putem sista și bugetul centrului de guvernare al miniștrilor, și să dăm crujările primarilor și prefectilor; și atunci dacă am îmbunătățit situația primarilor, etc., apoi poftim, să conducă ei țara! Se pot lansa asemenea idei demagogice?

Așa se conduce o instituție? Lovești centrul, lovești capul? atunci vai de picioare!

Deci aducem jertfe, dar să nu desorganizăm până la desființare instituția. (*Aplauze*).

D-l *Ion Th. Florescu*: Așa este:

I. P. S. S. dr. Miron Cristea Patriarhul României: Să-mi îngăduiți, ca să mai exprim câteva dorinți și o fac aceasta cu toată bună-voința către înaltul nostru guvern de azi și către conducătorii de ieri și de mâine. Mă fac în această privință ecoul și starostele întregii opinii publice și a tuturor oamenilor de bine din țară. Și vă rog, ca nu cumva să bănuși măcar, că vorbesc doar sugestionat de vederile unor foi de opoziție, ori din oricare altă parte interesată; dimpotrivă, îndrănesc ca preot să zic, că ar fi vrednic de blestemul oamenilor și de blestemul lui Dumnezeu, acela care în aceste clipe serioase pentru țară ar mai îndrăzni să ia cuvântul și să fie călăuzit, nu de binele pur obștesc al țării, ci de interese lăaturalnice. Steaua călăuzitoare trebuie să fie binele și salvarea țării. De aceea, nu numai ca patriot sau ca senator, ci ca cetățean român, care își iubește țara și vrea să contribuie la întărirea temelilor ei din viitor, și a cărui barbă albă îl îndreptățește a da sfaturi celor mai tineri: îndrănesc să vă dau tuturor o părintească și binevoitoare povață principială.

Eu sunt venit din Ardeal și urmăresc cu

atenție și cu bunăvoință părintească toată dezvoltarea țării și activitatea tuturor guvernelor, care s'au perindat dela războiu încoace în fruntea ei. Astfel mi-am fixat o convingere, și tare m'aș bucura, dacă cineva ar putea să mă convingă despre contrariul celor ce li le voi spune.

Vă spun această convingere cu toată bună-voința, cu toată dragostea părintească și cu toată durerea mea în sufletul de patriot și de român. Guvernele, fără deosebire, câte s'au perindat după război au făcut, după părerea mea, o mare greșală. Anume: au condus, după observațiile mele, interesele țării pe baza unui principiu, care nu se poate admite. În loc să fie călăuzite totdeauna și exclusiv de interesele supreme ale țării și de salvarea acestor interese, dând la oparte orice considerente lăaturalnice, au rezolvat multe din chestiunile importante ale țării, prin prisma și a intereselor de partid, din care au ieșit, într'o măsură mai mare decât era admis. (*Aplauze*).

Aș putea să vă aduc pilde, d-lor. Este însă destul să vă amintesc un singur lucru, mai ales aceluia, care au avut ocazia a con-lucra cu mine, pe timpul când am fost regent și care iarăși a devenit actual și e neresolvat.

V'am spus de repetate ori: d-lor, nefericiți țara, dacă nu ieșiți din cadrul ideilor greșite, ca funcționarii statului, de sus până jos, și din toate ministerele, din județe, comune, etc., să-i puneți după coloritul politic al partidului, care guvernează. Vai de țara, care are funcționari, cari stau exclusiv în serviciul unui partid. Am avut cazuri — și le știți și d-voastră — că ni s'au plâns în public miniștrii cum funcționarii din jurul lor, în loc să-i servească pe miniștrii, cari erau răspunzători, le puneau bețe în roate sau le zădărniceau ordinele (*Aplauze*). Vecinicile transferări, schimbări, înlocuiri, ce se fac la orice schimbare de guverne în sânul funcționarilor, a corpului didactic, județe, primării și pretudindenea, sunt provocate tocmai de motivul indicat. Enorme pagube pentru țară și așezămintele ei aduce această nestabilitate și lipsă de continuitate.

Nu mai merge cu aceasta. Trebuie să ne vină, d-lor, mintea la cap, cel puțin în ceasul al unsprezecelea. Funcționarul, care este în administrația publică, trebuie să fie nici „al nostru“, nici „al vostru“, să fie al țării.

(*Aplauze*). Căci altcum, care este rezultatul, d-lor?

Desvoltarea democratică a țării, într'un mod fatal, aduce cu sine, că țara trebuie să aibă un guvern ieșit din un anumit partid, care la un anumit timp are încrederea țării, a factorilor competenți. De aceea departe de mine gândul de a spune, că partidele nu sunt necesare. Deci, pot să fie și vor fi partide. Dar când se schimbă guvernul unui partid și vine un guvern nou din alt partid, acesta — dacă găsește funcționarii publici de alte vederi politice decât ale lui — atunci, într'un mod firesc, acest partid tinde să scape de o parte din acei funcționari interesați și să-i înlocuiască cu de ai săi; și dacă nu-i poate înlocui, tinde să creeze locuri noi, îngreunând bugetul. Rezultatul, care este? E cunoscut de toți. Doar ne ciorovăim în jurul numărului acestor funcționari, cari sunt când „de ai noștri“, când „de ai voștri“; și ne-am pomenit cu vreo cincizeci și atâtea de mii de funcționari în plus, de cari țara n'are lipsă, de cari ne-am fi putut scăpa și care mistue bugetul țării noastre în mod inutil. Câte miliarde grele se puteau cruța, de nu se făcea această greșală, care poate fi fatală și pentru bieții funcționari? Ba, spre marea mea mirare, pe care nici astăzi nu o înțeleg, există funcționari prin toate ministerele, cari nu au nici barem, patru clase primare. Când am înființat noi patriarhia, am spus ministrului cultelor de pe vremuri: Nu vreau să fac cheltueli inutile, în plus. Văd, că zilele sunt grele și vor deveni și mai grele; de aceea eu nu cer funcționari nou plătiți. Ci fiindcă înființăm o Patriarhie autonomă, se desăr-cinează Ministerul Cultelor de o mulțime de atribuțiuni și îndatoriri, cari trec la mine; și atunci vă rog, ca funcționarii deveniți de pri-sos dela minister, simplamente să-i transferați, să-i trece-ți la mine și vor continua să lucreze în cadrele bisericii autonome. Și mare mi-a fost mirarea, când m'am dus să mi se prezinte acești funcționari, și când am aflat că funcționarii de rând — afară de o domni-șoară din Basarabia care era bacalaureată și urma studiile de litere și era aproape de li-cență — toți nu aveau decât două clase pri-mare, trei clase primare, cinci clase primare...

Voci: Dar cine i-a numit?

I. P. S. S. dr. Miron Cristea, Patriar-

hul României: Pentru Dumnezeu! Dar de aceea este făcută această țară și de aceea contribuabilul își dă impozitul cu dragă inimă luându-și dela gură, ca noi să deschidem ministerele noastre, să deschidem apetituri nejustificate la niște oameni nepregătiți ori-cât ar fi altcum de cinstiți și cumsecade, să-i băgăm în ministere ca funcționari bu-getivori, în loc să-i îndreptăm cum îndrept eu atâtea lume: la meșteșuguri, la meserii, la activități practice, productive, căci în fie-care sat al nostru ne mai trebuie și ar putea trăi ciubotari, ciubărari, cojocari, croitori, fauri, curelari, tâmplari, etc., cinstiți, sănătoși, care să-și câștige existența fără să însărcineze țara. Locul lor îl ocupă străinii în cele mai multe părți. Ce lipsă mai avem așa de atâtea Uni-versități și școli superioare? Ce să facem cu absolvenții lor?

O altă dorință și un alt sfat al meu, de om cu experiență, este: A sosit momentul să scoatem funcționarii administrațiilor pu-blice din partidele politice... (*Aplauze pu-ternice*).

D-l Virgil Madgearu, ministrul finanțelor: Foarte bine!

I. P. S. S. dr. Miron Cristea, Patriar-hul României: Sunt în țară anumite insti-tuțiuni, pe cari prin atribuțiunile superioare, ideale, pe care le au, trebuie să le ferim de — să-mi scuzați cuvântul — de noroiul de toate zilele al frământărilor politice militante, ca să poată lucra desinteresati la aplicarea dreptății deopotrivă pentru orice cetățean, oricine ar fi el.

Funcționarii administrațiilor publice nu pot fi nici „de-ai noștri“, nici „de-ai voștri“, ci ai țării, ai neamului întreg. Același principiu trebuie aplicat cu rigoare și corpului didactic, din învățământul primar, din învățământul se-cundar, din învățământul universitar. Să nu mai fie tratați prin prizma interesului de partid ci prin prizma interesului superior al școalei, ca fiecare să fie la locul lui. Școala desigur va progresa. Să nu aibă colorit politic de partid, ca veșnic să fie transferați din un loc la altul și înlocuiți cu alții „de-ai noștri“. Cât ar câștiga școala?

La fel în armată și în magistratură. Același lucru e necesar și la cler, în biserică. Mai ales clericii e necesar, spre binele tuturor, (*Aplauze prelungite*) să rămâie cu toții la

sfintele altare, unde mereu să se inspire din dragostea evanghelică a scripturilor, pe care le citesc; și când ies din biserică în viața socială, să nu intre în partidele politice, încât să fie pentru „unii mumă și pentru alții ciumă, ci acelaș bun părinte pentru toți“. Nu poate reprezenta învățăturile lui Christos pe pământ un cleric înfeudat într'un partid politic, căci în mod fatal poporenia săi sunt împărțiți în partide, și atunci cei din alt partid decât al preotului, nu se mai uită la el cu ochi buni de fii sufletești. Resultatul: mulți se răcesc și de preot, dar și de biserică. Biserica să fie, ca școala, ca armata, ca magistratura, ca funcționarii, a neamului nostru întreg, a tuturor.

Și principiul meu, pe care l-am expus și în acest Senat și în alte părți, unde am avut ocazia, este: Nu Biserica și nici reprezentanții ei au să pună guvernul țării. Pe guverne le pun factorii hotărâtori, care sunt Coroana și Națiunea. Ori, îndată ce acești factori competenți au numit un guvern, biserica este datoare să slujească, nu guvernului de partid, ci țării. Și pentru că, în concepția aceasta, factorii hotărâtori l-au pus pe acest guvern reprezentant al țării, pentru aceasta clericul este dator să-l servească, oricare ar fi acest guvern, și oricari ar fi simpatiile sale intime; (*aplauze prelungite*), iar nu să-i pună bețe în roate, pentru că el sufletește aparține altor vederi politice. Preotul trebuie să facă politica națională și dinastică, politica de cinste și de dreptate pe toată linia; politica de iubire a tuturor, iar nu de ură a unei părți din credincioșii săi. Tocmai prin ținuta demnă și desinteresată să-și câștige autoritate în fața tuturor; și — când va fi nevoie — în fața alegătorilor, a fraților aprinși de temperamentul lor latin, sangvinic, când va vedea preotul, că poporul său împărțit în partide politice merge prea departe el, cu autoritatea lui, să facă pe arbitru; și atunci prin cuvintele lui de slujitor al păcii și al dreptății să potolească patimile, să astâmpere violențele, să-l ferească de dușmăni așa acute cum adeseori le vedem. Uneori degenerază chiar în omoruri. Dacă va proceda așa, atunci eu sper că lucrurile vor ajunge într'o situație mai bună în viitor, decum este astăzi.

Mai am să adaug încă ceva. Echilibrul bugetar este prima necesitate a clipei noastre

de astăzi. Reduceri de salarii vor trebui făcute. Să nu-mi luați însă în nume de rău, dacă și eu, ca și opinia publică, găsesc necesar ca înaltul nostru guvern, înainte de a fi prezentat și această modalitate a reducerii salariilor pentru a echilibra bugetul, adică legea de față, să mai fi încercat anumite alte crușări ce se pot găsi multe. Așa găsesc, că este posibil să ne lipsim de atâția subsecretari de stat. (*Aplauze pe băncile Partidului Național-Liberal*). Am tot respectul către persoanele, cari ocupă aceste slujbe și pe cari le cunosc personal. Departe deci de mine gândul de a face personalități. Însă, în principiu, cred că atribuțiile subsecretarilor de stat le pot îndeplini și alte persoane, alte organe din cadrul acelui minister fără să sufere resortul. Nu cunosc relațiile ministrului titular față de subsecretarul său de stat. Bănuesc însă, cum adeseori se întâmplă în asemenea cazuri, că două săbii într'o teacă nu prea încap și că ușor se pot naște multe susceptibilități. De aceea e bine să fie numai un ministru și subsecretariatele de stat să se sisteze. Asemenea și unele ministere.

Să nu se supere d-l Hagiețanu, că sunt și eu Ardelean; dar nu mai găsesc necesar să mai fie miniștri separați ai provinciilor alipite. (*Aplauze prelungite*). Imi pare bine, că și d-l Hațieganu aplaudă această idee. D-lor, vă întreb eu, până când mai vrem să fim de drept unii Moldoveni și alții Munteni? Până când vom mai fi tot Ardeleni, până când tot Bucovineni ori Basarabeni? (*Aplauze furtunoase*). Eu vreau, ca Ardealul să conducă Vechiul Regat și Vechiul Regat să conducă Ardealul. (*Aplauze repetate*). Fiecare la locul său nu ca localnic, ci ca român. Nu-i nici o trebuință de aceste ministere. Acestea sunt, după părerea mea, posturi care — după maxima superflua non nocent — s'ar mai putea justifica, când ar fi belșug, când ne putem permite și anumite lucruri superflue. Astăzi însă trebuie să facem crușare pe toată linia. Și crușarea va face bună impresie opiniei publice și țării întregi, dacă va începe de sus.

*

Apoi, d-lor, mai sunt capitole bugetare, unde s'ar putea crușa. Părerea mea este că înmulțindu-se la noi școlile, am trecut în unele privințe peste trebuințele culturale ale țării,

și eu de mult am spus și am accentuat și accentuez acum și mai cu tărie acest lucru, când mă gândesc la învățământul secundar și superior, universitar.

Eu petrec vara într'un ținut de munte, care este unul din cele mai simpatice ale țării și ca igienă și ca port, și ca tip al țăranului, etc., în Muscel. Acolo nu mai găsești aproape nicăeri un fruntaș țăran, care după școala primară să-și ție fetele acasă și să le mărite în sat sau în vecini. Toate s'au desrădăcinat. Urmează liceu, la universitate etc. Un număr prea mare. N'avem ce face nici cu licențiații, necum cu atâtea licențiate. Chiar și feciorii cu studii superioare sunt prea mulți. Numai cei cu aptitudini superioare ar trebui să continue studiile. Ceilalți să rămâie și acasă.

Nu-i o nefericire a rămâne țăran. Chiar eu am nepoți și strănepoți țărani; unii sunt chiar ciobani la oi; și mă duc cu atât drag la ei, să văd cum își îngrijesc oile lor, gospodăria lor modestă etc. Sunt adevărate tipuri de ale lui Grigorescu (*Aplauze*). S'au însurat de vreme, au copii frumoși, sănătoși. Sunt fericiți între ei. Am regretat odată, că n'am avut un fotograf la îndemână, pentru că m'aș fi fotografiat împreună cu unul și aș fi scris dedesubt: „Doi ciobani“. eu ciobanul turmei sufletești, și el ciobanul oilor sale (*Aplauze*).

Deaceea mai ales azi și feciorii țăranilor noștri trebuie să rămână într'o mai mare măsură în atmosfera sănătoasă a casei părintești, căci mulți cheltuesc averea părinților la școli înalte și sporesc șomerii intelectuali. Eu am zilnic ocazia să văd situațiile uneori foarte tragice, în care au ajuns.

D-l profesor Mihail Manoilescu: Toți vor să meargă la Liga Națiunilor.

I. P. S. S. dr. Miron Cristea, Patriarhul României: A venit la mine anii trecuți o domnișoară, care mi-a spus: „Eu sunt doctoră în filozofie și am venit la Înalt Prea Sfinția Ta să faci bine și să mijlocești pentru mine o funcțiune într'unul din ministere, ori la catedră, căci de doi ani de zile mor de foame și săraca mama e o țărancă văduvă și n'are de nici unele. Le-a cheltuit cu mine“.

Am dat răspunsul: „În loc să fi umblat cu capul în nori și să faci filozofie, mai bine ai fi rămas acasă și te-ai fi măritat după Fi-

limon, vecinul tău, și ai fi fost mai fericită“.

Trebuie deci să ne fie milă a aduce fetele noastre dela țară în asemenea grele situații, sfātuindu-le din bună vreme, ce să facă. Un mijloc ar fi și închiderea multor licee de fete, căci sunt prea multe, cari ne desechilibrează tineretul femenin dela țară.

Să lăsăm licee de fete numai în anume centre importante, că nici nu poate magistratul dela Curtea de Casație d. e. sau de Apel să-și trimită copila la sat. Dar fica țăranului cutare poate rămâne în atmosfera sa de acasă măritându-se după țărani, cari să ne dea și pe viitor acea sucreștență laudabilă și să formeze și pe viitor acea rezervă sănătoasă, care să ne priminească pătură de târgoveți și de intelectuali muncitori. (*Aplauze*) Nu trebuie secăt acest izvor, această prețioasă rezervă azi, în timpuri atât de critice pentru intelectuali.

Deci, să se reducă toate școlile de fete de prisos. Nu avem ce face nici cu tinerii universitari, nu avem ce face nici cu atâtea fete licențiate. Dar chiar dacă am avea, eu găsesc că este o primejdie să nimicești prin învățatură prea multă și traiu neregulat, plin de mizerii, sistemul nervos al acestor viitoare mame, cari au să ne dea nouă generații sănătoase în viitor. „Mens sana in corpore sano“. Din oameni și fete cu nervii stricați, nu se poate face o generație de oameni normali, de bun folos, ci mai curând niște stărpituri. Și eu doresc mai bine români vrednici, cu carte mai puțină, dar cinstiți, viguroși cu urmași sănătoși.

Ar mai fi multe de găsit pentru a face cruțări, și nu mai după aceea să se recurgă la ultimul mijloc: reducerea plăților celor mulți. Le vor înșira și alții.

În urma acestora, d-lor, vă rog ca pe viitor să aveți întreaga bunăvoință către instituția bisericească, pe care o reprezintă, și să știți că suntem gata să aducem și noi toată jertfa posibilă, dar în măsură egală, și deopotrivă pentru toți (*Aplauze*).

D-l Romulus Georoceanu, vicepreședinte: d-l Manoilescu are cuvântul.

D-l profesor M. Manoilescu. Înalt prea Sfințe, d-le președinte d-lor senatori. Nici odată nu m'am suit la tribuna senatului, având cea mai mică emoție. Este pentru prima oară acum, când emoția mă cuprinde în fața unei cuvân-

tări, la o lege specială de caracter tehnic și în cursul unei ședințe, care putea să fie o ședință oarecare, este pentru că un fapt *sufletesc*, un fapt nou, a intervenit în această atmosferă a înaltului corp.

Cuvântarea Înalt Prea Sfințitului Patriarh, reprezintă în clipa de față o ridicare la un înalt nivel a preocupărilor noastre ale tuturor. Ea a fost pătrunsă de un vânt de spiritualism, de care se simte nevoie astăzi, în societatea românească și în politica românească și de un suflu de dreptate.

Această cuvântare a luat pe alocuri caracterul unui grav avertisment, dat tuturor aceluia, cari au răspunderea temporară, din partea aceluia, care a reprezentat în această țară, nu numai un om de stat, dar a reprezentat și reprezintă puterea supremă spirituală. A fost o mare lecție. Ea a creat o anumită atmosferă, căreia nimeni nu-i poate rezista.

Și de aceea, dacă în momentul când m'am suit la tribună, eram hotărât să fiu obiectiv, cuvântarea pe care a ținut-o I. P. S. S. Patriarhul și atmosfera pe care a creat-o, mă silesc să fiu mai mult decât obiectiv, să fiu senin.

D-lor senatori, I. P. S. S., a declarat, că refuză să discute răspunderea situației, care ne-a adus la o lege atât de dureroasă, atât de penibilă, nu pentru un om sau un partid, dar penibilă pentru întreaga noastră clasă conducătoare, cum este legea pe care ne-o prezintă în momentul de față actualul ministru de finanțe.

Această lege, trebuie să spunem cu toată durerea dar și cu toată obiectivitatea, reprezintă cumulul unor mari serii de greșeli și a unor vinovate întâzieri.

D-l Romulus Georoceanu, vicepreședinte: d-l senator Mumuianu are cuvântul.

D-l Iuliu Mumuianu: Înalt Prea Sfinte, d-le președinte, d-lor senatori. Înalt Prea Sfântul ne-a făcut astăzi o lecție frumoasă.

Ar trebui cu toții, chiar unii și mai în vârstă decât mine, să-i ascultăm cuvântul, care ne-a mers la inimă, cum a mărturisit și ante-vorbitorul meu și cum socot că fiecare dintre noi a fost pătruns de cuvântul atât de sănătos, atât de românesc, atât de adânc al Înalt Prea Sfinției Sale, pentru care trebuie să-i mulțumim cu toții, pentru lumina pe care o dă acestui Parlament, al cărui ni-

vel a scăzut, prin faptele care se întâmplă dincolo la Cameră. Vă mărturisesc sincer, că acum trei zile, când am intrat în acea incintă pentru câteva minute și am văzut scandalurile acelea, nerușinate, am ieșit, de oarece mă simțeam jignit, fiind și eu membru al Parlamentului...

PSALMUL 66.

— DAVID —

1. Dumnezeuule Preasfinte, ia-ne iar sub a Ta pază, Miluește-ne, din slava-Ți și ne binecuvintează!
Fă să strălucească, Doamne, peste noi, preasfânta-ți față
Și pe calea mântuirii să pășim mereu ne'nvață!
2. Să cunoaștem totdeauna calea Ta pe-acest pământ
Și'ntre neamurile toate, ajutorul Tău Preasfânt!
3. Preamărească-Te, o, Doamne, toate neamurile lumii,
Veselească-se, prin Tine, toți câți sunt pe fața humii,
4. Că Tu judeci cu dreptate, neamurile de sub stele
Și spre bine totdeauna le povățuiești pre ele!
5. Preamărească-Te, o, Doamne, toate viile popoare,
Toate neamurile lumii câte viețuesc sub soare,
Câte cugetă la Tine, câte pot grăi cuvântul,
Că, prin vrerea Ta, Stăpâne, și-a dat roada lui pământul!
6. Să ne binecuvinteze Dumnezeu pe noi mereu,
A Lui binecuvântare să ne-o dea'n veci Dumnezeu!
Să se teamă de-a Lui dreaptă și de numele Lui sfânt,
Toate marginile lumii și-ale 'ntregului pământ!

PSALMUL 69.

— DAVID —

1. Dumnezeuule, grăbește și mă scapă dela greu!
Cât mai grabnic, Doamne sfinte, vino'ntr'ajutorul meu!
2. Rușinați în veci să fie cei ce cată să-mi ia viața;
3. Cei ce vor a mea pierzare, rușinați, întorcă-și fața!
4. Cei ce vor a mea cădere și îmi strigă: „lasă, lasă!”
Cu rușine puși pe fugă fie toți, cu a lor casă!
5. Iar acei ce cu'nsetare, Doamne, caută spre Tine,
Să se bucure de-a pururi de-al Tău har și de-al Tău bine!
Toți cei ce iubesc cu sete mântuirea Ta mereu,
Bucure-se și grăiască: „Minunat e Dumnezeu!”
6. Eu, sărac sunt, Doamne sfinte și'n restriști mă ia zăporul:
Tu nu'nțârzia, Părinte, dă-mi de grabă ajutorul,
Fiindcă numai Tu-mi ești scutul și mereu izbăvitorul!

Vasile Militaru

M E D I T A Ț I U N I B I B L I C E

Mărgăritarul gândirii creștine, ne așterne înaintea cugetului nostru evlavios, minunății colpeșitoare. E Sfânta Scriptură.

Inima noastră curățită de preocupările zilnice, în clipe de reculegere, prinde să simtă intimitatea unui maestru divin. E Iisus, Mântuitorul, trimis din cer. Tânăr, ca de treizeci de ani, pășește în largul mulțimilor, ca să le lumineze.

Din gura Lui de aur, se aud vorbe omenești, dar cu miez ceresc.

Mâna Lui mișcată de mila inimii, dă lumină orbilor, sunet surzilor, tărie slăbănogilor, leac tuturor bolnavilor. E semnul puterii lui Dumnezeu. Picioarele Lui nu obosesc de loc, pe căile păcii. Iisus muncește.

La mulțimea săracă și suferindă, se adaogă și fariseii, îndrăgostiții locului de frunte la mese, la ospete, în bănci sau în sinagoge.

Crunți, cu lauda pe buze, dar cu inima încremenită de ură împotriva Mântuitorului, care câștigă multă trecere în fața poporului credincios, acești întâi stătători, rând pe rând, îndreaptă spre El întrebări sucite, ca să-l dea de gol.

Vânători de mărire deșartă, după minunile Lui depășitoare, cari înfingeau adânc credință și uimire în inimile curate, stau la pândă prin sinagogă ori pe drumuri, ca să-L prindă în cuvânt.

Cât de mult se amăgesc înnebuniții de ură satanică împotriva acestui Stăpân, pe cugetul și cuvântul lumii întregi !

Să urmărim pe acești împricinați cu Mântuitorul...

Iisus mănâcă la o masă cu vameșii și cu păcătoșii cei mai înjosiți oameni din mulțime. Deci Slăvitul cerului petrecea cu oamenii de rând pe pământ. Așa avea poruncă de sus, ca să se coboare în mijlocul lor și să -i înalțe. Șireții pânditori dibuesc după o vină pentru a-L compromite.

Iată că au și găsit-o !

„Văzând una ca aceasta, au zis ucenicilor: Pentru ce învățătorul vostru mănâcă cu vameșii și cu păcătoșii?“ (Mat. 9, 11).

Fără întârziere, Mântuitorul răspunde despicat și amuțitor:

„Nu cei zdraveni au nevoie de doftor, dar cei bolnavi“.

La suprafața acest răspuns înfățișează un adevăr desprins din vieța zilnică. Pus însă în legătură cu intimitatea inimii ascultătorilor, descoperim în el un înțeles foarte adânc: din priosul inimii grăește gura. Inima voastră de farisei e bolnavă de mărire și vicleșug, inima vameșilor și a păcătoșilor e bolnavă de fără de legi. Tămăduitorul lor sunt Eu. Prin urmare, cei bolnavi au nevoie de Mine. Apoi continuă: „Duceți deci și luați învățătură ce însemnează — mila voesc, iar nu jertfă“. (Mat. 9, 13).

În acest răspuns le arată pricina boalei: neadâncirea învățaturii profetice și alifia ei tămăduitoare: mila Mea.

În sfârșit, încheie răspunsul limpede. Luați iarăși învățătură: „că n'am venit să chem pe cei drepti, ci pe păcătoși, la pocăință. Câtă deosebire între cugetul și inima Mântuitorului și ale celorlați ! O asemănare din vieța medicală, o adâncire din Vechiul Testament și o veste nouă cerească, curmă pofta lor iscodire. Cine adâncește acest răspuns dumnezeesc, nu știe ce să admire mai mult: tâlcul temeinic religios, tăria cugetării, ori arta lui măestrită.

E de remarcat firul de depănare a răspunsului. Iisus pornește dela intuiția împrejurării, dela puterea de pricepere a ascultătorului, apelează la cunoștințele lui anterioare și se urcă magistral în concluzie, făcând puntea de legătură între om și Dumnezeu.

Altă împrejurare. Intr'o Sâmbătă, Iisus cu ucenicii Săi treceau prin niște lanuri de semănături aurite de soare. Prinși de foame, aceștia din urmă smulgeau spice și le frecau în mână, ca să și-o astâmpere. Ochii atenți ai pândarilor legii vechi îi zăresc și nerăbdându-i înima se încumetă iarăși să ia la zor pe Mântuitorul:

„Iată ucenicii tăi fac cecece nu se cade să facă Sâmbăta“.

Cu alte cuvinte, ei calcă și necinstesc ziua de odihnă, hotărâtă de lege. Nouă nici surcele pentru foc nu ne este iertat să strângem de pe jos; iar ei fac o lucrare câmpenească neîngăduită. Pusă această învinuire pe obrazul vreunuia din noi oamenii mă îndoesc dacă am fi spulberat-o în vânt așa de repede, de temeinic și cu putere ca Iisus. Tocmai în acest fapt, stă toată măestria răspunsului biblic. Să-l cercetăm!

Prin o întrebare aduce înaintea conștiinței fa-

riseilor două fapte din legea veche asemuitoare cu fapta ucenicilor Săi:

a) David cu însoțitorii lui flămânzi au mâncat pâinele punerii înainte de Casa lui Dumnezeu, Sâmbăta.

b) Preoții aduceau jertfe, slujiau și mâncau aceste pâini Sâmbăta.

N'ați citit despre ele? E o întrebare sinceră, adresată cugetului lor intim. E o întrebare la care o conștiință curată putea răspunde numai decât, dar o conștiință dublată, nici odată. De altfel, toate întrebările clasice și sincere ale Mântuitorului, săgetează totdeauna punctul acesta delicat, care paralizează pe cel mai înviersunat adversar al Său. După ce țintuește așa pe adversarul încurcat de propriul lui cuget și deci l-a dezarmat, neștiind ce atitudine fățișă să ia, vine cu o noutate, care îl trezește din u-luire și-l face curios și-l pregătește oarecum pentru alte adevăruri.

„Ci grăesc vouă, că mai mare decât templu este cineva aici“. (Mat. 12, 6).

Un grai nemai auzit! Un adevăr rostit din gura lui Dumnezeu. Doar nu spune deadreptul, că deasupra tuturor, stă El Stăpânul, care știe ce a făcut. Și continuă: neștiința adevărului despre cinstea cuvenită Sâmbetei, v'a asmuțit să osândiți pe nevinovați: „Sâmbăta a fost făcută pentru om și nu omul pentru Sâmbătă“. (Marcu 2, 27). Astfel, că fiul omului este domn și al Sâmbetei.

Prin urmare, cine a dat legea e tâlmaciul ei adevărat. Cine a poruncit zidirea templului, e mai mare decât el. În sfârșit, cine a făcut timpul știe mai bine ce cinste se cuvine unei zile de repaos. Acesta este miezul răspunsului.

Admirați ideile religioase mărețe, tăria răspunsului, ori arta de conducere până la cristalizarea lor, căci pe mine m'au cucerit!

În rezumat, tăria și măestria logică a învățaturii lui Iisus, e o problemă de temei pentru preoții, cari predă religia în școli sau predică evanghelia de pe amvon. Mijită în preocupările celui mai sincer, adânc și neobosit muncitor pe câmpul de glorie al Ortodoxiei din timpul nostru.

Luând la adâncit această temă, am găsit încă o vână de izvor nesecat pentru împropătarea ființei noastre de creștini. Și așa pofti la această desfundare pe toți apostatații dela Hristos, ca să-și recunoască rătăcirea.

Clipele de tăcere, de ascultare, de întrebări și de răspunsuri ale Domnului Iisus sunt tot atâtea măestrii biblice, cari ne copleșesc. Trăiți-le!

Deci, iubiți cititori, reconstituiți-vă în fiecare dimineață și seară Chipul curat al Domnului Iisus, amenințat de toată putreziciunea lumii înconjurătoare, când cu oamenii pe pământ a petrecut.

Și atunci... cu siguranța Învierii, vom birui!

Pr. MIH. S. STANESCU,
Purcăreni-Teleorman.

ACTIVITATEA CERCURILOR PASTORALE

CERCUL PASTORAL „POENARII-BURCHI“.

Astăzi, 30 Ianuarie 1933, conform programului stabilit, noi, membrii cercului pastoral „Poenarii-Burchi“, jud. Prahova, ne-am întrunit la biserica filială „Varnița“ din parohia Șirna, unde am desfășurat următorul program:

De dimineață, s'a oficiat Sf. Liturghie și parastas pentru eroi, de către un sobor de 7 preoți și 12 cântăreți. Predica zilei a fost rostită de Pr. N. Tilină din parohia Hăbud. Sf. Sa, într-o frumoasă și aleasă limbă populară, a arătat credincioșilor activitatea celor trei Sfinți Ierarhi, stăruind ca poporul de azi să-și conducă vieța după pilda dată de Ei și să fie conformă cu învățătura Sfintei Evanghelii.

Corul elevilor școlii din satul Varnița, condus de harnicii învățători d-na și d. Mihail Costache, împreună cu corul cântăreților au cântat pe trei voci și foarte frumos, atât răspunsurile sfintei Liturghii, cât și cântările parastasului. Oficierea Sfintei Liturghii executată frumos și înălțător de cei 7 preoți, predica zilei și cele două coruri, au mișcat profund și până la lacrimi pe toți credincioșii, cari cu toată iarna grea și geroasă, umpluseră biserica.

Părintele proistos, în cuvinte mișcătoare, a arătat rostul cercurilor pastorale pentru cultivarea și ridicarea sentimentului religios și împarte gratuit celor prezenți 40 broșuri și 60 foi

din Duminica ortodoxă a cercului: „Ia și citește“, din București.

Imediat, preoții și cele două coruri, merg cântând până la mormântul deced. preot Gheorghe Popescu, unde se cântă un trisaghion și se ridică coliva în sunetul clopotelor, acompaniate școalei. Poporul, care a mers în procesiune a rămas viu și puternic mișcat de corul preoților, cântăreților și al elevilor.

După aceasta, membrii cercului au mers în localul școalei Varnița, unde între orele 12 jum. — 1 jum., a avut loc ședința intimă.

Aci, părintele Dem. I. Dumitrescu ne-a făcut o lecție model de predarea religiei, cu elevii clasei a IV-a, cărora le-a predat lecția ce a urmat „Cina cea de taină“. Sf. Sa fiind și un foarte bun învățător, a tratat această lecțiune cu atâta blândețe, convingere și metodă, încât toți elevii nu numai c'au înțeles-o pe deplin, dar au și produs-o cu destulă claritate. Pe lângă expunerea făcută de Sf. Sa, ne-a arătat și planul lecțiunii, alcătuit de-acasă. Noi preoții, am câștigat foarte mult dela această lecțiune model, mai ales că elevii erau din altă parohie și lecția necunoscută de elevi.

Ședința publică. Intre orele 3—5 jum., în localul școalei, s'a deschis de președinte, ședința publică, după ce mai întâi s'a cântat de corul cântăreților tropanul Sf. Trei Ierarhi. Vorbește imediat Pr. Ioan Măinescu-Tăriceni despre: „Respectul Sărbătorilor“. Sf. Sa cu dovezi din Sf. Scriptură și Tradițiune, arată rostul sărbătorilor, felul cum le-au respectat strămoșii și cum trebuie să le respectăm și noi.

Apoi vorbește Pr. Dem. I. Dumitrescu despre: „Legea conversiunii și rostul Băncilor populare la sate“. Sf. Sa a fost atât de convingător în expunerea făcută, încât toți sătenii prezenți, în frunte cu învățătorii, preotul și celelalte autorități, au renunțat la legea conversiunii și s'au obligat că-și vor plăti integral datoriile la bancă, silindu-se ca ei cei dintâi, să dea exemplu, că pe coșul băncii lor iese fum, cum zicea Păr. Dumitrescu. Sf. Sa le mulțumește călduros pentru această hotărîre, îi îndeamnă să purceadă imediat la faptă și închide ședința publică, cântându-se de toți cei prezenți „Cu noi este Dumnezeu“.

Dela ofrandele date de credincioși s'a încasat pentru fondul cercului suma de 150 lei.

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal.

Președinte, Pr. Econ. Stavr. DEM. I. DUMITRESCU.

CERCUL PASTORAL CHOJDEANCA, JUD. PRAHOVA. — Frumoase prilejuri de petrecere, cu adevărat creștinească, ne dau nouă creștinilor și preoților, cercurile pastorale, dar anul acesta — 5 Martie — (Duminica ortodoxiei), cercul pastoral a fost un prea frumos prilej prin faptul, că am avut fericirea să fie în mijlocul nostru neobositul Prea C. Protoereu Vincențiu Pop, care cutreeră protoeria în lung și în lat, ori de câte ori are ocazie și pe luminătorul satelor noastre d. Dr. Petre Tomoșoiu și d. ing. Postolache.

Dimineața, Sf. Liturghie a fost săvârșită de P. C. Proistos Protoereu, înconjurat de C. preoți ai cercului în fața unui număr foarte mare de credincioși.

Răspunsurile au fost date de corul parohiei, format din adulți și credincioși, sub conducerea cântărețului Gh. Rădulescu și Alca Negroiu. Sf. Evanghelie a fost tâlcuită de Pr. N. T. Necula-V. Boului, apoi s'au făcut parastas pentru eroi.

După masă, la ora 3 jum., s'a desfășurat programul adunării creștinești în Sf. biserică..

Înainte de aceasta d. dr. Petre Tomoșoiu a ceretat gratis pe suferinzii din parohie și satele vecine.

La adunare a vorbit:

Pr. Gh. Popescu, președintele cercului despre „Desfrânare“.

D-l. Dr. Petre Tomoșoiu, arată că dânsul este doctor trupesc, însă recunoaște că nu poate tămădui pe nimeni, dacă nu are credința în Dumnezeu. Dă multe exemple din viața-i de chirurg. Impresionează foarte mult ex. când unii bolnavi pe care-i crede pierduți, însă prin credință scapă, și alții bolnavi ușor, însă neavând credință se prăpădesc. Dă apoi sfaturi, cum să se ferească de diferite boli.

Pr. N. Toma-Popești, a vorbit despre „Patima politicii la sate“, aducând mii de exemple din relele ei.

Foarte impresionant a vorbit Prea Cuc. Părinte Protoereu, în jurul cap. 24—1—14 din Sf. Ev. Matei, arătând, cari sunt dușmanii „ortodoxiei“ și ai neamului, din timpul nostru. Sfătuște pe credincioși să stea strânși împrejurul Sf. biseriți și al preotului.

Mulțumește Pr. I. N. Oporan, din partea parohiei. P. C. Pr. Potosliscu și Dr. Tomoșoiu și d. ing. Postolache pentru că au venit în mijlocul nostru,

ASISTENT.

CERCUL PASTORAL „PUCHENII-MOȘNENI, JUD. PRAHOVA. — Duminică 26 Martie a. c., Cucernicii preoți și cântăreți ai cercului pastoral „Puchenii Moșneni, au ținut ședință în com. Tătărani.

Sf. Liturghie a fost săvârșită de un sobor de 8 preoți, răspunsurile fiind date de cântăreți, sub conducerea d-lui V. Gr. Popescu. Predica a fost ținută de Pr. V. Popescu-Brazi. Cucernicia Sa după ce face descrierea Evangheliei, vindicării fiului îndrăcit, stăruie asupra creșterii copiilor. A arătat nepăsarea părintească ce se observă azi în creșterea morală a copiilor și relele ce decurg. Apoi cu citate din Sf. Scriptură și din Sf. Ioan Gură de aur, înfățișează cum trebuie să fie educația copiilor spre binele familiei, neamului și Bisericii.

După Sf. Liturghie s'a făcut parastas pentru eroii satului, după care Păr. Președinte D. Nicolescu-Pucheni, vorbește în legătură cu praznicul Bunei-Vestiri și anume despre „Maica Domnului ajutătoarea creștinilor“. A arătat credincioșilor vieța, plină de sfințenie a Fecioarei Maria, învrednicirea ce a primit-o dela Dumnezeu, de a naște pe Mântuitorul și cu temeuri scripturistice, dovedește temeinicia și importanța cultului Născătoarei de Dumnezeu, încheind cu o rugăciune către Sf. Fecioară.

La sfârșit Preotul Aurel Cernea, aduce mulțumiri mai multor donatori din parohie.

După masă, la ora 2 membrii cercului au avut bucuria să aibă în mijlocul lor pe P. C. Păr. Protopop C. M. Petre, însoțit de Preotul Al. Vlăiculescu din Ploești. Cu acest prilej s'a făcut instalarea Pr. Aurel Cernea. S'a săvârșit un Te-deum de Preoții: Al. Vlăiculescu, D. Nicolescu și I. Nicolescu-Râfov, după care Părintele Protopop, dând citire ordinului Sf. Mitropolii, l-a declarat instalat pe Pr. Aurel Cernea în postul de paroh al parohiei Bărcănești, cu filiala Tătărani. In cuvântarea de instalare P. C. Sa a arătat greaua sarcină a preoției cum trebuie să lucreze un adevărat preot în mijlocul turmei încredințate. Și ca să se poată căpăta un succes deplin, trebuie ca din partea tovarășei sale de viață, să aibă înțelegerea acestei misiuni și încurajare cum și întovărășire în lucrarea pastorală. In acest scop roagă pe Doamna Preoteasă a fi alături de soțul ei în desfășurarea apostolatului. După aceasta cu multă blândețe dojenește pe enoriași că au lăsat Sf. Lăcaș până acum în ruină, aceasta dovedind și un început pustiu duhovnicesc.

Nădăjduște, ca prin venirea noului păstor, cu toții înfrățiți, să purcedă la înălțarea unui Sf. Lăcaș și în acelaș timp la reîncreștinarea sufletească a tuturor prin Iisus și Biserica Sa.

Pr. Aurel Cernea, foarte emoționat, răspunde, că ziua aceasta i-a prilejuit momente hotărâtoare în viață; dându-și seama de înseninătatea misiunii preoțești, speră în ajutorul lui Dumnezeu, care întărește pe cele slabe și cere concursul tuturor parohienilor, spre a putea îndeplini dorințele exprimate de Părintele Protopop.

Schițează apoi un plan de activitate în parohie și încheie aducând mulțumiri P. C. Părinte Protopop și tuturor ce au fost de față la instalarea sa.

Pr. D. Nicolescu în numele fraților preoți, aduce urări noului instalat și roagă pe Dumnezeu a-l învrednici să fie o slugă aleasă în via Domnului.

D-l Dr. C. Dăniță, în numele credincioșilor, doarește păstorului lor sufletesc, păstorie lungă și meritoasă; iar ca un început al fondului pentru rezidirea bisericii se înscrie a dona lunar 200 lei, începând de azi și până la sfințirea noului locaș.

După aceasta, întreaga asistență a mers la școala din comună, unde a urmat o serbare școlară, dată de elevii școlii sub conducerea d-lui învățător Dezideriu. Programul a fost alcătuit din coruri religioase, patriotice, recitări și dansuri naționale organizate de d-șoara învățătoare El. Nițu.

D. agronom Staicu a vorbit sătenilor despre: Selecționarea porumbului.

Serbarea luând sfârșit, Pr. D. Nicolescu, Președintele cercului, mulțumește tuturor pentru participarea la acest cerc pastoral și pentru dragostea creștinească cu care au fost primiți membrii cercului.

A V I Z

Diracțiunea Tipografiei Cărtilor Bisericești, aduce pe această cale la cunoștința tuturor Prea Cucernicilor Preoți, cari o onorează cu încrederea Sfințiilor Lor, și îi cer să le recomande magazinul de încredere, cu odăjdii și obiecte bisericești, că în privința aceasta se pot adresa cu toată încrederea, librăriei *Pavel Suru, București, calea Victoriei Nr. 108*, care mutându-se într'un local spațios și-a reorganizat vechiul magazin de odoare bisericești.

Librăria Suru este o cunoscută firmă în mijlocul slujitorilor Bisericii și ne facem o datorie a o recomanda tuturor celor care au trebuință de obiecte bisericești, cărți religioase și teologice.

DIRECȚIUNEA.

C R O N I C A I N T E R N A

CIRCULARA No. 2914 din 28 Martie 1933.

Prea Cucernece Părinte,

Vi se face cunoscut că Onor. Minister al Instrucțiunii Publice și Culte cu adresa No. 14615/3790 a. c., ne arată că, potrivit dispozițiilor art. 3 din legea cumulului, pensionarii statului nu pot ocupa sub nici un motiv, o funcțiune retribuită de Stat.

Vă invităm să puneți în vedere celor în drept acest ordin, și să Ne raportați.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, *PLATON.*

Consilier Referent, Pr. ȘT. IORDANESCU.

CIRCULARA No. 3309 din 28 Martie 1933.

Prea Cuvioasă Maică,

Se atrage din nou atenția celor dela conducerea Sf. Mănăstiri și schituri, ca să nu dea

uitării repetatele noastre ordine, de a se planta pretutindenți și pe toate locurile potrivite din cuprinsul mănăstirilor și pe locurile, de care dispun, tot felul de pomi roditori, cari se desvoltă bine în acel ținut. În deosebi se pot recomanda pruni de Bistrița (Ardeal) și de Bosnia cu roade, atât de gustoase și bune de uscat, de marmelade, compot, etc.; apoi nuci, caiși, persici, cireși, iar unde-i mai răcoros meri etc.

Unde nu se potrivesc pomi roditori, acolo să se planteze brazi, salcâmi, iar unde sunt mijloace mai bune să se procure arbori decorativi: arțari pestriți acer folio marginata, salcâmi cu frunze roșii, tei, pruni cu frunze roșii — Prunus Pisardi, liliac altoit.

În fiecare Mănăstire ar trebui să se găsească o persoană, care să știe a altoi și astfel, s'ar putea cruța multe cheltueli, căci pomi și arbori pădureți se găsesc pretutindenți destui.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, *PLATON.*

C R O N I C A E X T E R N A

POLONIA. *Romano-catolicismul, împotriva ateismului.*—În ultimul număr al revistei lunare iezuite din Cracovia, „Revista generală“, a apărut un apel către credincioșii romano-catolici, pentru ca să contribuie și ei cu obolul lor la înființarea unei stațiuni de radio, a cărei menire va fi lupta cu ateii bolșevici. Ziarul „Slovo“, din orașul Vilno, salută această inițiativă și-și exprimă totdeodată nedumerirea, fiindcă, menționează el, există deja stațiunile de radio polone de care s'ar putea sluji pentru propaganda propusă, astfel, că n'ar mai fi nevoie să se mai cheltuiască milioane de zloți, iar în cazul când ar fi să se înființeze neapărat acest nou post, locul cel mai potrivit ar fi Vilno.

Comentând faptul, ziarul invită pe toți oamenii de bine la această operă înălțătoare, — „Preoții trebuie să ocupe locul de frunte, însă în cartierul general al noii armate, trebuie să fie încadrați și artiștii dramatici, pictorii, muzicanții, poeții, literații și alte personalități dotate cu talentul creator“.

Fără îndoială, că ideea este minunată. Gazeta „Slovo“ din Varșovia comentează faptul astfel: „Totul este perfect; s'a uitat însă un singur lucru: Problema cea mai de seamă pe care și-o impune radiostațiunea proiectată este lupta cu ateismul în interiorul țării, însă trebuie să ducă și un cuvânt de credință, mângâiere și încurajare poporului rus atât de încercat. O reacțiune împotriva ateismului din S. S. S. R., nu ne-o putem închipui fără săturarea, fără hrana sufletească a credincioșilor Rusiei — săturaarea lor cu pâinea cea cerească, de care sunt lipsiți. De aici, necesitatea de a transmite în Rusia, pe calea aerului, slujba ortodoxă, predici, conferințe cu caracter religios-moral, etc. Cine se va ocupa de toate acestea? Iezuiții? Desigur, că acțiunea aceasta va duce, fără mult ceremonial, spre unire. Dacă cu adevărat, inițiatorii înființării acestei stațiuni de radio, sunt însuflețiți de intențiuni creștinești, atunci, pentru distrugerea coșmarului ateist din Rusia, pentru hrana religioasă-morală și pentru renașterea

credincioșilor și a celor ce-și pierd credința în S. S. S. R., e — rolul principal trebuie să-l aibe Biserica Ortodoxă“.

Desigur, credem, că printr'o conlucrare romano-catolică-ortodoxă în cazul de față, s'ar putea exercita o influență binefăcătoare relativă asupra milioane de creștini de pe teritoriul Rusiei Sovietice, trecând peste animozitățile cari constituie unul dintre motivele cele mai puternice ale conflictelor intercreștine. Christos a adus iubirea și pacea pe pământ, și conduși numai de această lumină interioară, care trebuie exteriorizată, se va putea lupta împotriva luminii întunecului, care ne amenință și pe noi. Dovezi? Mișcările antireligioase de pretutindeni, ziua pomenirii creștinilor morți pentru credință în Rusia Sovietică.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe autocefale din Polonia, în ședința din 17 Februarie a. c., a hotărît o zi, în care să fie pomeniți toți creștinii morți pentru credința lor în Rusia Sovietică. Pomenirea acestor mucenici se va face în ziua de 1 Noembrie a fiecărui an. Totdeodată Sf. Sinod a însărcinat pe I. P. S. Sa Mitropolitul Dionisie, președintele Sf. Sinod, ca în chestiunea aceasta să se adreseze cu o rugămintă specială către capii tuturor Bisericilor Ortodoxe autocefale, rugându-i să înalțe împreună rugăciuni pentru mucenicii Rusiei.

Episcopul Homășin, mitropolit-unit al Galiției? — Revista americană „Filadelfia“, — anunță gazeta „Slovo“ — Varșovia, a primit o înștiințare din Lvov (Polonia), din partea cunoscutului mitropolit-unit ucrainean, Șeptițchi, care anunță, că din cauza bolii de care suferă (paralizie: o mână și un picior), a renunțat la funcțiunea de mitropolit al bisericii unite din Galiția, care acum a fost încredințată de Papa, mitropolitului Galiției și episcopului din orașul Stanislavov (Polonia), Homășin. Mitropolitul Șeptițchi a fost numit cardinal, dar din cauza boalei de care suferă nu poate pleca la Roma, ci va rămâne tot în orașul Lvov.

Săptămâna de propagandă unită. — Episcopatul romano-catolic din Polonia, la una din conferințele sale, a hotărît înființarea „unei săptămâni de propagandă unită“. Săptămâna aceasta a fost fixată pentru intervalul dintre 18-25 Ianuarie a. c., când s'au oficiat slujbe speciale în toate bisericile, pentru aducerea dizidenților la credința romano-catolică. S'a predicat cu această ocaziune de preoți și de iezuși

și s'a citit în biserici decretul Papei, în această privință, trimes cardinalilor Poloniei Cacovschi și Hlond, explicându-li-se credincioșilor rostul lui.

VATICAN. — *Modernismul în arta religioasă, condamnat sever de Papa.* — Cu ocaziunea deschiderii unei noi galerii din Vatican, Papa Pius XI, a condamnat arta religioasă de azi. El s'a ridicat în contra pictorilor și sculptorilor, cari tratează subiecte religioase în stil modernist. In „Acta Apostolicae Sedis“, marea operă a artistului belgian Servaes, cunoscută sub numele de „Drumul Crucii“, este condamnată. Anul trecut, organul oficial papal „Osservatore Romano“, a publicat un articol sever în contra „ateilor contemporani“, cari vor să decoreze interiorul bisericilor.

Articolul acesta atacă mai cu seamă pe artiștii germani, cari tratează subiecte religioase în stil modernist. Artiștii italieni i-au răspuns Papei prin câteva articole, explicându-i, că dacă vor aplica regulile dreptului canonic, atunci reprezentanții artei vii vor fi nevoiți să nu mai trateze subiecte religioase. Criticii italieni au spus, că marii artiști, ale căror opere se află în galeriile Vaticanului, au fost mai întâi artiști și numai după aceea s'au interesat de dogmele Bisericii. Ca răspuns la aceste explicațiuni, organul papal, s'a ridicat vehement în contra acestui mod de a interpreta, spunând, că scopul artei religioase nu este arta însăși, ci deșteptarea sentimentelor religioase. Rolul de mediator l-a avut criticul italian Ugo Ogetti, care a arătat, că foarte multe din tablourile religioase de azi, constituie numai goana după originalitate, care n'are nimic comun cu arta. Criticul italian, într'o serie de exemple, arată că foarte multe biserici din Italia și din alte țări, au câștigat foarte mult prin munca inteligentă a artiștilor de azi.

Vaticanul în cursul anului curent va bate monede. — Ele vor fi: de argint, nichel și aramă, în valoare de 1 milion de lire italiene, și de aur, cari însă nu vor depăși suma de 5 milioane de lire italiene.

O cruce în amintirea „anului Sfânt“. — Vaticanul intenționează, ca în luna Aprilie a. c., să înalțe o cruce mare pe muntele Alvern, unde în anul 1224, în ziua Înălțării Sf. Cruci, Sf. Francisc d'Assise, și-a însemnat pe trupul său stigmatele lui Christos. Crucea aceasta va fi lumi-

nată cu electricitate. Prima dată va fi aprinsă de Papa, prin radio, după cum a făcut Marconi, când a luminat statuia lui Christos-Regele, de lângă Rio-de-Janeiro.

Victor Mihailovici Vasnetov, renumitul pictor bisericesc rus, a murit la Moscova. Născut la 3 Mai 1848 în Rusia, tatăl lui, preot, voi să-i dea o educație religioasă. Il trimite la Seminar, pe care nu-l termină, căci plecă la Petrograd, unde își făcu studiile la Academia de arte frumoase.

După aceea studie la Paris. Inapoiat în țară, lucrează foarte mult.

Lui i se datorește refacerea picturii din vestita biserică a „Sfântului Vladimir” din Kiev, una dintre cele mai vechi și mai frumoase biserici prin valoarea ei artistică. La refacerea picturii acestei biserici a lucrat nu mai puțin de 10 ani. Cele mai reușite picturi sunt „Judecata de apoi” și „Isgonirea din Rai”, apoi „Sfinții Olga și Vladimir” și a „Maicii Domnului”, cari vor rămâne o minune de artă bizantină bisericească. Pictorul acesta a avut o influență formidabilă în Rusia antebelică, formând și un curent numit „al lui Vasnețov”. Și a murit acest mare bărbat în sărăcie și sub regimul sovietic.

Expunerea veșmântului lui Christos. — Episcopul dr. Bornewasser, din orașul Trèves (Prusia renană), a permis ca veșmântul lui Christos, care se păstrează în acel oraș, să fie expus credincioșilor cu ocaziunea „Anului Sfânt”. Veșmântul acesta n'a mai fost expus de 42 de ani.

V. DUDU, Strassbourg.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protopopia jud. Ilfov II Budești. — Publică concurs, în termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh, al vacantei parohii Colibași — Ilfov, vacantă prin decesul parohului Preotul Gheorghe Popescu, decedat la 28 Februarie 1933.

Parohia Colibași este compusă dintr'un singur sat și are o populație de circa 700 familii cu 2300 suflete ortodoxe; are o singură biserică; are 8½ ha. sesie parohială; casă parohială mare; venitul epitrahilului se cifrează

la 6.000 lei anual și are salariu dela stat conform gradului de studii.

Parohia fiind de clasa I-a candidații nehirotoniți vor fi numai licențiați în Teologie.

Candidații preoți, în memoriile lor, vor preciza:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească, au realizat în parohia de unde cer transferarea sau înaintarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină, au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.

3. Ce sume au consemnat și unde, pentru sporirea fondului milei creștine din parohie, cu arătarea Nr. recipiselor de depunere.

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate au obținut.

5. În ce măsură a îndeplinit ordinele chiriarhale, de a îndruma pe elevi să meargă în Duminici și Sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericești.

6. Cum au executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești privitoare la administrațiunea și gestiunea parohială.

7. Numărul sectanților și concubinărilor din parohie și cum a activat pentru combaterea lor? Rezultatele obținute.

Cei nehirotoniți sunt obligați ca și cei hirotoniți a preda gratuit învățământul religios în școala primară locală. Candidații vor trimite cererile lor timbrate însoțite de actele reglementare la Cancelaria Protopopiei.

Protopop. Icom. I. Gh. POPESCU

Protoeria II-a jud. Prahova Breaza. — Ne-prezentându-se nici un concurent cu studii academice pentru ocuparea postului vacant de preot paroh la parohia Șotriș, publicat în Apostolul Nr. 3/933, se publică din nou acest concurs-aviz, în condițiunile deja publicate în Apostolul menționat mai sus.

Cererile se vor adresa Protopopiatului, în termen de 15 zile dela publicarea concursului, la circ. II Breaza jud. Prahova.

Protop. EC. V. OPRIȘ

Protopopiatul Circ. I Dâmbovița. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei „Doicești” devenit vacant prin transferarea titularului la parohia „Stelea” din Târgoviște.

Parohia are o populație de 430 capi de familie cu 1720 suflete. Are 4¹/₂ hectare pământ arabil. Casă parohială nu are. Biserica parohială cu hramul „Nașterea Maicei Domnului“, ca monument istoric, este în stare bună. Venitul epitrahilului se cifrează la 5000 mii lei anual. Doritorii de a ocupa acest loc să precizeze:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală și misionară și gospodărească au realizat în parohii de unde cer transferarea sau înaintarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.

3. Ce sume au consemnate și unde, pentru sporirea fondului milei creștine din parohie, cu arătarea Nr. respectivelor recipise de depunere?

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate au obținut.

5. În ce măsură au îndeplinit ordinele chiriarhale, de a îndruma pe elevi, să meargă în zile de Dumineci și sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericești?

6. Cum au executat diferitele ordine și dispozițiuni ale autorității bisericești, privitoare la administrațiunea și gestiunea parohială?

Numărul sectanților și concubinarilor din parohie și cum a activat pentru combaterea lor? Rezultatele obținute.

Cererile, însoțite de toate actele, se vor înainta direct oficiului acestor protoierii, cunoscându-se că cele venite pe altă cale nu vor fi ținute în seamă.

Candidatul admis este obligat a preda religia în școala primară.

Protopop. Dem. N. POPESCU

CÂNTĂREȚI

Protopopia jud. Ilfov Circ. II Budești.— Publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea următoarelor posturi vacante de cântăreți și anume:

1. *La parohia Câmpurel-Ilfov* este vacant postul II-lea de cântăreț, prin decesul cântărețului Al. Stancu, pe ziua de 21 Februarie 1933.

2. *La parohia-Fundoaia Ilfov* este vacant postul II de cântăreț prin punerea în disponibilitate pe 1 Aprilie 1933 a cântărețului practicant Gh. A Stefanache comf. ord. sf. Arhiepiscopii No. 2334/933.

3. *La parohia Dobreni-Ilfov* este vacant postul VI de cântăreț prin hirotonia în Diacon a studentului teolog și cântăreț Cristea I. Miu, pe ziua de 15 Martie 1933 cu ord. sf. Mitropoliei No. 541/933 la parohia Budești-Ilfov.

4. *La parohia Noua-Ilfov.* este vacant postul II de cântăreț, prin decesul Cântărețului Nicolae Dumitriu pe ziua de 18 Martie 1933.

5. *La parohia Valea Roșie-Ilfov* este vacant postul I de cântăreț, prin demisiunea cântărețului. I. Tănăsescu pe 16 Martie 1933 comf. hotărârei Consist. Protopopesc.

Candidații vor prezenta cererile lor însoțite de actele reglementare de naștere, botez, studii de satisfacerea serv. militar și de bună purtare) la Cancelaria Protopopiei.

Protopop. Icon. I. G. POPESCU

Protoieria jud. Vlașca Circ. I Giurgiu.— Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț II dela parohia Meletie, devenit vacant prin trecerea cântărețului Radu Ōanță din postul II în postul I, conform ordinul Sf. Arhiepiscopii cu No. 2465/933.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta actele reglementare la acest oficiu, în termenul mai sus arătat.

Protopop. Pr. AL. CONSTANTINESCU

Protoieria jud. Vlașca Circ. I Giurgiu.— Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț I dela parohia „Sf. Nicolae din Giurgiu“, devenit vacant în urma considerării ca demisionat a titularului de până aci Ion M. Popescu, pe data de 1 Februarie 1933.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta actele reglementare oficiului protopopesc, în termenul de mai sus.

Protopop. Pr. AL. CONSTANTINESCU

Conferințele Patriarhiei.

La Fundația Dalles se țin săptămânal, conferințele din ciclul „Biserica și problemele sociale“, organizate sub auspiciile Consiliului Central Bisericesc.

Va vorbi:

Sâmbătă 8 Aprilie, la ora 6 p. m., *d-l I. Petrovici*, profesor universitar, fost ministru, despre Biserica și Pacea.

Intrarea liberă.

MIȘCAREA ÎN CLER

PREOȚI

BUCUREȘTI. — Pr. Const. Găiculescu, parohul bis. Sf. Gheorghe R. Vâlcea, s'a numit prin transferare pe data de 1 Aprilie a. c., în postul de preot paroh al parohiei Mântuleasa din Capitală, vacant dela 1 Noemvrie 1932, prin decesul Pr. N. Marinescu-Frăsinei. T. N. 1214/933.

ILFOV. — Pr. I. Vasilescu dela parohia Butimanu Ilfov, a fost pedepsit cu: oprirea dela săvârșirea oricărei lucrări preotești și cu reținerea salariului până când va face dovada că a plătit cântărețului Panait Ștefănescu suma ce îi datorează din salariile încasate dar neachitate T. N. 2481/933.

PRAHOVA. — Pr. D. Săvulescu dela parohia Buștenari-Prahova, a fost pedepsit cu cinci zile din luna Aprilie a. c., reținere din salariu, pentru neexecutarea de ordine și atitudine ostentativă față de autoritatea bisericească. T. N. 2068/933.

S'a ridicat pedeapsa Pr. Vasile Ghica dela parohia Matița-Prahova întrucât s'a conformat ordinului Chiriarhal. T. N. 2443/933.

D-l Gheorghe M. Popescu, a fost aprobat în ședința Consiliului eparhial din 8 Fevroarie 1933 a fi hirotonit preot pe seama postului de preot paroh al parohiei Băicoi I Jud. Prahova Circ. II Breaza, pe data de 15 Martie 1933, vacant pe data de 1 Decemvrie 1932, prin demisia preotului Gh. Mihail. T. N. 806 și 1216/933.

Pr. Mihail Constantinescu dela parohia Măgurele Jud. Prahova a încetat din viață pe data de 4 Martie a. c., T. N. 3058/933.

În ședința Consiliului Eparhial din 22 Martie a. c., a fost aprobat Cucernicul Preot Petre G. Nicolescu parohul parohiei Nedelea Jud. Prahova, să ocupe prin transferare pe data de 1 Aprilie a. c., postul de preot paroh al bisericii parohiale „Maica Precista“ din orașul Ploești. T. N. 3210/933.

DÂMBOVIȚA — Pr. Andrei Cristescu dela parohia Mânăstioara Jugureni-Dâmbovița, a încetat din viață pe data de 23 Fevroarie a. c., T. N. 2216/933.

MUSCEL. — Preotul Ștefan Podgoreanu dela parohia Beleți Jud. Muscel și-a dat demisia din postul de preot paroh al sus numitei parohii pe data de 1 Martie a. c., fiind înaintat în vârstă. T. N. 2457/933.

VLAȘCA. — Pr. D. Dobrogeanu, Blejești-Vlașca a fost pedepsit cu oprirea salariului pe timp de trei zile din luna Aprilie a. c., întrucât s'a făcut vinovat de încălcarea art. 33 din regulamentul de disciplină bisericească. T. N. 2463/933.

Următorilor preoți: N. Tomescu bis. Sf. Ștefan Călărași, Alex. Petrescu parohia Leordeni, și Gh. Rădulescu Gilești-Sârbi, li s'au ridicat pedepsele aplicate, întrucât s'au conformat îndatoririlor. T. N. 1820/933.

Pr. Gh. Fulger din parohia Suseni-Bogați, a fost pedepsit cu 5 zile reținere din salariul lunii Aprilie a. c., pentru lipsa nemotivată dela ședința cercului pastoral. T. N. 1432/933.

CÂNTĂREȚI

BUCUREȘTI. — Pe data de 1 Martie a. c., a fost trecut d-l T. Dinescu din postul de cântăreț I la biserica Sf. Ioan Moși din Capitală, în postul II dela aceeași biserică ocupat de d-l Petre Dumitrescu, care se avansează în locul celui dintâiu. T. N. 195/933.

A fost numit cântăreț provizoriu d-l Dumitru David, în postul dela parohia Vintilă-Vodă suburbană Capitalei, vacant prin părăsirea serviciului a titularului Gh. Ioan dela 1 Octomvrie 1932, făcându-se cunoscut și Onor. Minister spre a recunoaște și decide data numirii. T. N. 2105/933.

ILFOV. — Cântăreții Dobre Vasile dela parohia Leordeni-Ilfov și Emilian Chițulescu dela parohia Pucheni-Ilfov, au părăsit serviciul pe data de 1 Noemvrie 1932, spre a-și face stagiul militar. T. N. 12288/932.

Pe data de 1 Aprilie a. c., a fost pus în disponibilitate cântăreț practicant Gh. A. Ștefanache dela parohia Fundoia-Ilfov. T. N. 2334/933.

Cântărețul Simion Neagu, dela parohia Balotești-Ilfov, a demisionat pe data de 1 Martie a. c. T. N. 2482/933.

PRAHOVA. — D-l Gh. Petrescu a fost numit cântăreț provizoriu la parohia Starchiojd II Prahova în locul vacant prin transferarea titularului N. N. Popescu, la Valea Anei pe data de 1 Septemvrie 1931, făcându-se cunoscut și Onor. Minister despre această numire spre a-l recunoaște T. N. 2444/933.

D-l Toader C. Ioan a fost numit cântăreț provizoriu la parohia Berta II Prahova, în locul vacant prin pensionarea titularului Vasile I. Popea pe 1 Ianuarie a. c., făcându-se cunoscut și Onor. Minister spre a-l recunoaște. T. N. 2445/933.

D-1 Gh. I. Șerbănescu a fost numit cântăreț provizoriu la parohia Drajna de jos-Prahova în locul vacant prin demisia titularului Dumitru Cursaru dela 1 Aprilie 1930, făcându-se cunoscut și Onor. Minister spre a recunoaște data numirii în buget. T. N. 2494/933.

Postul II de cântăreț dela biserica Sf. Nicolae Vechiu din Ploești a devenit vacant, întrucât titularul postului Teodor Scărlătescu a plecat să-și facă serviciul militar pe data de 1 Martie 1933. T. N. 3117/933.

DÂMBOVIȚA. — Cântărețul Preda Simeanu dela parohia Bolovani-Dâmbovița a demisionat pe data de 1 Aprilie a. c. T. N. 2504/933.

Următorii cântăreți bisericești din protopopiatul II Găești-Dâmbovița, au fost pedepsiți cu 5 zile reținere din salariu pe luna Aprilie a. c., pentru lipsa nemotivată dela ședința Cercului pastoral: Mihail Ioan și C. N. Radu din parohia Hulubești, Dara Marin și Gh. Caval din parohia Suseni-Bogați, Andrei Ionescu și Ioan Udrescu din parohia Bogați și Ioan Popescu și Gh. Rădulescu din parohia Mărcești Bogați. T. N. 1432/933.

Cântărețul bisericesc Gh. Georgescu dela biserica Curtea Domnească din Târgoviște a fost scos din oficiul de cântăreț pe data de 1 Aprilie a. c., deasemenea și din postul de secretar extra-bugetar al parohiei, întrucât s'a făcut vinovat de abaterea gravă în întocmirea și ordonarea salariului personalului bisericesc din protopopiatul I, Târgoviște. T. N. 2018/933.

MUSCEL. — D-1 Gh. Gh. Vlad a fost numit în postul de cântăreț dela parohia Ciulnița Eustatiade-Muscel, în locul lui Petre Toader demis pe 1 Maiu 1932, făcându-se cunoscut acestea și Onor. Minister spre a recunoaște în buget și comunica data numirii. T. N. 2138/933.

Cântăreții N. Bucurescu parohia Livezeni și Vasile Sovar parohia Văleni II Podgoria, ambele parohii în jud. Muscel, au părăsit serviciul pe data de 1 Noemvrie 1932, pentru aș face stagiul militar. T. N. 2777/933.

Cântărețul Paraschiv Chiru dela parohia Chilii C.-Lung-Muscel, a plecat să-și facă serviciul militar la 1 Decemvrie 1932, iar postul s'a declarat vacant. T. N. 3179/933.

Cântărețul Manole Ionescu dela parohia Colibași-Muscel, a încetat din viață pe data de 22 Febroarie a. c. T. N. 3191/933.

VLAȘCA. — D-1 Radu Oață a fost avansat din postul II de cântăreț dela biserica parohiei Meletie Vlașca în postul I dela aceeași biserică, vacant

prin demisia titularului Stan Popescu pe data de 1 Ianuarie 1933. T. N. 2465/933.

D-1 Ioan Popescu cântăreț la parohia Sf. Nicolae din Giurgiu nu s'a prezentat la serviciul dela data de 1 Febroarie a. c., și a fost considerat demisionat. T. N. 2641/933.

Cântărețul Nic. Arsenie dela parohia Matița jud. Vlașca, a fost transferat la parohia Atârnați Șoimari acelaș județ, în locul vacant dela 6 Noemvrie 1932, prin înrolarea în armată a titularului Petre N. Vlaiculescu, transferarea făcându-se pe data de 1 Martie a. c. T. N. 2787/933.

D-1 Mitruș D. Burciu, a fost numit cântăreț provizoriu la parohia Șegarcea din Vale, în locul vacant pe 1 Noemvrie 1932 prin încorporarea în armată a titularului St. Cojoacă, făcându-se cunoscut și Onor. Minister spre a recunoaște numirea și comunica data numirii. T. N. 2141/933.

CĂRȚI NOU I

AU APĂRUT: 1. „Cartea de rugăciuni care arată și datoriile creștinului ortodox”, carte care, în 48 pagini, arată atât miezul credinței și al moralei creștine, pe înțelesul tuturor, cât și rugăciunile cele mai necesare; 10 exemplare costă numai 10 lei.

2. **Pregătirea creștinului pentru Sf. Mărturisire**, o carte care dă roade minunate în popor și care ajută foarte mult trezirea și punerea la lucru sănătos și folositor a conștiinței morale a creștinilor, ajutându-i să se cunoască, să-și examineze conștiința și să-și spele păcatele în baia Sf. Mărturisiri, începând astfel o viață nouă. Prețul 6 lei.

3. „**Prohodul Domnului nostru Iisus Hristos**”, tipărit cu amândouă felurile de note, pe hârtie bună, cu iconițe, având și cuvintele cu înțeles clar și aranjate așa fel ca numărul de silabe, al stihurilor să fie acelaș, ca să nu fie împiedicată cântarea. Prețul 6 lei. La ultimele două cărți se fac, la comenzi ce trec de 100 lei, 25% rabat. Toate aceste trei cărți sunt aprobate de Sf. Episcopie a Romanului și se pot comanda dela „Administrația revistei „Credința Ortodoxă”, Roman”.

DĂRURI, MULȚUMIRI.

Enoriașii parohiei Târnava de Sus-Vlașca au dăruit bisericii locale un rând de vesminte bisericești în valoare de 14000.

Locuitorul Ilie Crăciun tot din acea parohie a dăruit suma de lei 520, și locuitorul Radu Marinică 250 lei, cu care bani, s'a cumpărat un Triod și un Ceaslov, iar diferența de lei 225, plus transportul și spese în sumă de lei 95, s'a plătit de cuc. preot paroh.

Dumnezeu să-i binecuvinteze.